Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/3930

1.9.2026

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 10 juli 2026

om Ungerns ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

(C/2026/3930)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 ([1]), särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ([2]), särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2024/1263 anges målen för ramverket för ekonomisk styrning, som syftar till att främja sunda och hållbara offentliga finanser, hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar och förhindra alltför stora offentliga underskott. I förordningen föreskrivs att rådet och kommissionen ska genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Den europeiska planeringsterminen omfattar i synnerhet utformning och övervakning av genomförandet av de landsspecifika rekommendationerna.

(2) Den 25 november 2025 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om förvarningsmekanismen 2026, enligt vilken Ungern identifierades som en av de medlemsstater som skulle behöva en fördjupad granskning. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, en rekommendation till rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital och ett förslag till 2026 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Rådet antog rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet ([3]) den 21 april 2026 och den gemensamma sysselsättningsrapporten och rekommendationen om humankapital den 9 mars 2026.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj).

([3]) OJ C, C/2026/2434, 28 april 2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) Den 29 januari 2025 offentliggjorde kommissionen konkurrenskraftskompassen, som är en strategisk ram som syftar till att stärka unionens globala konkurrenskraft under de kommande fem åren. I konkurrenskraftskompassen konstateras det att innovation, konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen samt säkerhet är förutsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt. Sedan konkurrenskraftskompassen offentliggjordes har den legat till grund för arbetet inom ramen för den europeiska planeringsterminen, vilket säkerställer att medlemsstaternas ekonomiska politik är förenlig med EU:s strategiska mål och skapar en enhetlig strategi för ekonomisk styrning som främjar hållbar tillväxt, innovation och resiliens i hela unionen.

(4) Under 2026 fortsätter den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken att utvecklas parallellt med det sista steget i genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ([4]). Planerna för återhämtning och resiliens har, i kombination med sammanhållningspolitiska medel, varit avgörande för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna var nödvändiga för att på ett effektivt sätt hantera alla eller en betydande del av de utmaningar som identifierats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats under de senaste omgångarna och eftersom de program som finansieras genom den europeiska sammanhållningspolitiken behövde ta hänsyn till de landsspecifika rekommendationerna. Faciliteten för återhämtning och resiliens närmar sig sitt slut, men det är fortfarande viktigt att upprätthålla och bygga vidare på de reformer och investeringar som stöds och genomförs inom ramen för den, särskilt de som bidrar till att hantera de utmaningar som fastställts i de landsspecifika rekommendationerna.

(5) Den 3 juni 2026 offentliggjorde kommissionen 2026 års landsrapport för Ungern. Rapporten innehöll en bedömning av Ungerns framsteg med de landsspecifika rekommendationerna för 2025 och en utvärdering av Ungerns genomförande av planen för återhämtning och resiliens. På grundval av den analysen fastställdes i landsrapporten de mest akuta utmaningarna som Ungern står inför. I landsrapporten bedömdes också Ungerns framsteg med att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter och uppnå unionens överordnade mål för sysselsättning, kompetens och minskad fattigdom och social utestängning samt framstegen med att uppnå Förenta nationernas mål för hållbar utveckling.

(6) Kommissionen har genomfört en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 för Ungern. De viktigaste resultaten av kommissionens bedömning av makroekonomiska sårbarheter för Ungern i enlighet med den förordningen offentliggjordes den 20 maj 2026 ([5]). Den 3 juni 2026 konstaterade kommissionen att Ungern har makroekonomiska obalanser. I synnerhet kvarstår sårbarheter som rör konkurrenskraft, offentliga finansieringsbehov och bostadspriser, och politiken har fortsatt att förvärra dessa sårbarheter. Inflationen och ökningen av enhetsarbetskostnaderna har varit bland de högsta i EU trots stagnerande ekonomisk aktivitet. Pris- och kostnadstrycket förväntas minska endast gradvis, samtidigt som det förblir mycket högre än i euroområdet och EU. Det offentliga underskottet har varit högt under de senaste åren och beräknas ligga kvar över 5 % av BNP 2027. De offentliga finansieringsbehoven och lånekostnaderna är fortfarande höga, även om den offentliga skuldkvoten endast har ökat marginellt tack vare den höga nominella BNP-tillväxten i samband med fortsatt hög inflation. Bankerna har fortfarande stora exponeringar i statspapper, vilket delvis återspeglar skatteincitament. Bostadspriserna har fortsatt att stiga kraftigt och riskerna för övervärdering har ökat. Bytesbalansen har ett fortsatt överskott, men Ungerns stora beroende av energiimport gör landet sårbart för högre och mer volatila energipriser. Politiken har inte förbättrats och har förvärrat en del av sårbarheterna. Oriktade subventioner som bidrar till pristrycket och förvärrar de finanspolitiska utmaningarna har till och med intensifierats, medan omfattande statligt subventionerad utlåning belastar de offentliga finanserna och begränsar penningpolitikens effektivitet. Framöver skulle sårbarheten minska om denna politik effektivt kunde motverkas.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([5]) SWD(2026) 138 final.

(7) Den 18 februari 2025 antog rådet, efter kommissionens bedömning och rekommendation, en rekommendation om godkännande av Ungerns nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan ([6]). Planen omfattar perioden 2025–2028 och visar en finanspolitisk anpassning över fyra år. Rådet rekommenderade följande maximala ökningstakter för nettoutgifter: 4,3 % för 2025, 4,0 % för 2026, 3,9 % för 2027 och 3,7 % för 2028, vilket motsvarar de maximala kumulativa ökningstakter som med 2023 som basår beräknas till 9,1 % för 2025, 13,5 % för 2026, 17,9 % för 2027 och 22,2 % för 2028. För åren 2025–2026 sammanfaller dessa maximala ökningstakter för nettoutgifter med den korrigeringsbana som rådet den 18 februari 2025 rekommenderade i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget, i syfte att få bukt med det alltför stora underskottet i Ungern ([7]). På grundval av kommissionens bedömning av effektiva åtgärder av den 3 juni 2026 ([8]) hålls förfarandet vid alltför stora underskott i Ungern vilande.

(8) Rysslands anfallskrig mot Ukraina och dess konsekvenser är en existentiell utmaning för EU. Kommissionen har uppmanat medlemsstaterna att på ett samordnat sätt begära en aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens nationella undantagsklausul i syfte att stödja EU:s insatser för att uppnå en snabb och betydande ökning av försvarsutgifterna ([9]), och detta förslag välkomnades av Europeiska rådet den 6 mars 2025. På Ungerns begäran antog rådet den 8 juli 2025, på rekommendation av kommissionen, en rekommendation som gör det möjligt för Ungern att avvika från de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter ([10]). Medan den nationella undantagsklausulen är aktiverad (2025–2028) kan Ungern göra omprioriteringar i de offentliga utgifterna eller öka de offentliga inkomsterna så att varaktigt högre försvarsutgifter inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

(9) Efter antagandet av denna rekommendation har Ungern inte lämnat in sin årliga lägesrapport för 2026 om efterlevnaden av de rekommenderade maximala ökningstakterna för nettoutgifter. Ungern har inte heller lämnat in rapporten om de åtgärder som vidtagits inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott, som annars skulle integreras i den årliga lägesrapporten.

(10) Den reala BNP-tillväxten 2025 uppgick till 0,5 % och HIKP-inflationen låg på 4,4 %. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas BNP i fasta priser öka med 1,8 % 2026 och 2,1 % 2027, och HIKP-inflationen ligga på 3,2 % 2026 och 3,1 % 2027.

(11) Enligt uppgifter från Eurostat ([11]) minskade Ungerns offentliga underskott från 5,1 % av BNP 2024 till 4,7 % av BNP 2025. Minskningen av underskottet 2025 återspeglar främst lägre ränteutgifter och nedskärningar i offentliga investeringar. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 ett underskott på 6,2 % av BNP 2026 och 5,8 % av BNP 2027. Ökningen under 2026 återspeglar främst åtgärder riktade till hushållen, däribland den fortsatta infasningen av inkomstskattebefrielsen för mödrar, ökade skatteavdrag för familjer, den fjortonde månadspensionen för pensionärer, bostadsstöd och en bonus till personal inom försvarsmakten och brottsbekämpningen, samt utgiftsöverskridanden.

([6]) Rådets rekommendation av den 18 februari 2025 om godkännande av Ungerns nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan (EUT C, C/2025/1707, 18.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1707/oj).

([7]) Rådets rekommendation i syfte att få situationen med ett alltför stort offentligt underskott i Ungern att upphöra, antagen den 18 februari 2025. Alla handlingar som rör förfarandet vid alltför stora underskott beträffande Ungern finns på följande webbplats: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/Belgium_en.

([8]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken, *Europeiska planeringsterminen 2026– Vårpaketet*, COM(2026) 200 final.

([9]) Meddelande från kommissionen *Skapa utrymme för ökade försvarsutgifter inom stabilitets- och tillväxtpakten*, Bryssel, 19 mars 2025, C (2025) 2000 final.

([10]) Rådets rekommendation av den 8 juli 2025 om tillåtelse för Ungern att avvika från de maximala ökningstakter för nettoutgifter som rådet fastställt i enlighet med förordning (EU) 2024/1263 (Aktivering av den nationella undantagsklausulen) (EUT C, C/2025/3968, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3968/oj).

([11]) Eurostats euroindikatorer, 22 april 2026.

(12) Enligt kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen [12], som omfattar både nationellt finansierade och EU-finansierade utgifter, expansiv med 0,4 % av BNP 2025. Den beräknas vara expansiv, med 1,7 % av BNP 2026, och i stort sett neutral 2027.

(13) Enligt uppgifter från Eurostat [13] ökade Ungerns offentliga skuld från 73,5 % av BNP i slutet av 2024 till 74,6 % av BNP i slutet av 2025. Ökningen av skuldkvoten 2025 återspeglar främst högre ränteutgifter och lägre nominell BNP-tillväxt. På grundval av de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2026 att skuldkvoten i förhållande till BNP kommer att öka till 75,1 % i slutet av 2026 och till 76,8 % i slutet av 2027. Ökningen under 2026 och 2027 beror främst på högre räntekostnader och det primära underskottet, vilket dock mildras av en stark värdeökning av valutan under 2026.

(14) Enligt uppgifter från Eurostat [14] uppgick de totala offentliga försvarsutgifterna i Ungern till 1,8 % av BNP 2025, vilket motsvarar en ökning med 0,8 procentenheter av BNP jämfört med referensåret 2021. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de uppgå till 2,1 % av BNP 2026, vilket motsvarar en ökning med 1,1 procentenheter av BNP jämfört med 2021 [15].

(15) Unionen riskerar fortfarande att drabbas av avbrott i energiförsörjningen och hög prisvolatilitet, som förvärras av geopolitiska spänningar som påverkar de globala olje- och gasmarknaderna. Erfarenheterna från energikrisen 2022–2023 har visat att breda och icke riktade åtgärder medför stora finanspolitiska kostnader och är socialt och ekonomiskt ineffektiva. Sedan kriget i Mellanöstern bröt ut i februari 2026 har Ungern vidtagit finanspolitiska åtgärder för att begränsa effekterna av de höga energipriserna för hushåll och företag [16], närmare bestämt en icke riktad sänkning av punktskatterna på diesel och bensin på 19 forint per liter som gäller till och med den 1 maj 2026. Enligt kommissionens vårprognos 2026 beräknas de finanspolitiska kostnaderna för dessa åtgärder uppgå till 0,1 % av BNP 2026 [17]. Enligt kommissionens beräkningar skulle de finanspolitiska kostnaderna för dessa åtgärder, om de fortsätter att gälla fram till slutet av 2026, uppgå till 0,1 % av BNP 2026.

(16) Enligt kommissionens beräkningar ökade nettoutgifterna i Ungern med 8,1 % 2025 och 11,2 % kumulativt för 2024 och 2025. Nettoutgiftsökningen 2025 ligger över den rekommenderade maximala ökningstakten, vilket motsvarar en avvikelse på 1,5 % av BNP på årsbasis. Även när 2024 och 2025 beaktas tillsammans ligger den kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna över den rekommenderade maximala kumulativa ökningstakten, och motsvarar en avvikelse på 0,8 % av BNP. Den beräknade avvikelsen ligger dock inom flexibiliteten i den nationella undantagsklausulen med hänsyn till de ökade försvarsutgifterna.

[12] Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i det underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som finansieras nationellt och sådana som finansieras genom EU:s budget. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter efter avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan och inbegripet utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsfonder.

[13] Eurostats euroindikatorer, 22 april 2026.

[14] Eurostat, ändamålsklassificering av den offentliga förvaltningens utgifter (Cofog).

[15] Natos definition av försvarsutgifter skiljer sig från Cofogs definition. Det kan också förekomma skillnader på grund av tidpunkten för bokföringen av utgifterna, framför allt för militär utrustning, eftersom Natos rapportering inte följer nationalräkenskapsreglerna när det gäller bokföringstidpunkt.

[16] Detta återspeglar situationen vid stoppdatumet för kommissionens vårprognos 2026 (4 maj 2026).

[17] Efter stoppdatumet för kommissionens vårprognos 2026 förlängdes åtgärderna på obestämd tid.

(17) Enligt kommissionens beräkningar väntas nettoutgifterna i Ungern öka med 9,7 % 2026 och kumulativt med 22,0 % under 2024, 2025 och 2026. Den beräknade nettoutgiftsökningen 2026 ligger över den rekommenderade maximala ökningstakten, vilket motsvarar en avvikelse på 2,3 % av BNP på årsbasis. Även när 2024, 2025 och 2026 beaktas tillsammans ligger den beräknade kumulativa ökningstakten för nettoutgifterna över den rekommenderade maximala kumulativa ökningstakten, och motsvarar en avvikelse på 3,0 % av BNP. Med beaktande av den flexibilitet för högre försvarsutgifter som den nationella undantagsklausulen medger, uppgår den förväntade kumulativa avvikelsen för nettoutgifter till 1,9 % av BNP för 2024, 2025 och 2026 sammantaget.

(18) Vissa metoder snedvrider finans- och detaljhandelsmarknadens funktion, vilket också kan begränsa penningpolitikens effektivitet. Även om taken för räntor på inlåning och företagslån fasades ut under 2024, behöll regeringen räntan på bostadslån till privatpersoner på samma nivå som i oktober 2021. För att öka den inhemska efterfrågan används i stor utsträckning brett riktade subventionerade lån till hushåll och företag. Andelen subventionerade lån är fortfarande hög jämfört med nivåerna före covid-19, vilket leder till suboptimal kapitaltilldelning genom finansiering av projekt med låg avkastning och begränsade produktivitetsvinster. Under 2025 begränsade regeringen skillnaden mellan detaljhandelspriset och försäljningspriset för ett stort antal livsmedelsprodukter och icke varaktiga industrivaror. Dessutom begränsades priserna på motorbränsle i mars 2026.

(19) Det nationella finanspolitiska ramverket ger endast begränsade incitament för hållbara offentliga finanser. Det ”risktillstånd” som var i kraft från 2020 till den 14 maj 2026 innebar att kravet på att offentliggöra en flerårig budgetplan upphävdes, vilket begränsade det finanspolitiska ramverkets förmåga att säkerställa en medelfristig inriktning och ansvarsskyldighet. Det tidiga antagandet av budgeten och ofta återkommande revideringar minskar målsättningens tillförlitlighet. Den nationella skuldregeln som kräver att regeringen ser till att den offentliga skuldkvoten minskas varje år uppfylldes inte vare sig 2024 eller 2025 och i goda tider tenderar den att ha en procyklisk effekt som förvärrar obalanserna. Det ungerska finanspolitiska rådets mandat och operativa kapacitet är fortfarande begränsade. Dessutom försvagar strukturerna för förvaltning av offentliga medel som inrättats av regeringen, såsom allmännyttiga truster, budgettillsynen eftersom de verkar fungera utan effektiva kontrollmekanismer. Ungern genomförde visserligen utgiftsöversyner under 2023–2024, men resultaten offentliggjordes inte och återspeglades inte heller i budgetplaneringen.

(20) Med en åldrande befolkning står Ungern inför en av de största ökningarna av pensionsutgifterna i EU som andel av BNP mellan 2025 och 2070 (4,1 procentenheter). Detta förväntas påverka den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna negativt. Enligt kommissionens skuldhållbarhetsanalys är risker för hållbara offentliga finanser i Ungern överlag höga på både medellång och lång sikt. Dessutom har den gradvisa minskningen av tillräckliga pensioner för låginkomsttagare och de ökande pensionsutgifterna för höginkomsttagare fördjupat ojämlikheten mellan pensionärer. En fjortonde månadspension har även införts som förväntas höja de genomsnittliga pensionsnivåerna, men eftersom den inte är riktad kommer den ytterligare att öka ojämlikheterna och bidra till det förväntade utgiftstrycket som belastar den långsiktiga finanspolitiska hållbarheten.

(21) Att lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra berörda parter deltar på ett systematiskt och meningsfullt sätt vid rätt tidpunkt är fortsatt avgörande för att säkerställa ett brett ägarskap för ett framgångsrikt genomförande av unionens finansieringsinstrument, även inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

(22) Genomförandet av sammanhållningspolitiska program i Ungern, som omfattar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Fonden för en rättvis omställning (FRO), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Sammanhållningsfonden, ligger fortfarande under EU-genomsnittet, både vad gäller projekturval och utbetalningar. Det är viktigt att öka och påskynda insatserna för att säkerställa ett snabbt genomförande av investeringar och samtidigt maximera deras inverkan på plats. Ungern vidtar redan åtgärder inom ramen för sina sammanhållningspolitiska program för att stärka konkurrenskraften och tillväxten. Ungern står dock fortfarande inför utmaningar, bland annat brister i förvaltnings- och kontrollsystemet, alltför komplexa och restriktiva förfaranden för offentlig upphandling samt det låga utnyttjandet av system för finansiering som inte är kopplade till kostnader i Eruf. Andra problem är bristen på förutsägbar planering och samordning av ansökningsomgångar inom flera program samt på välutvecklade projektkataloger, bristfälliga territoriella samarbets- och partnerskapsmekanismer, otillräcklig yrkesmässig och ekonomisk kapacitet på regional nivå, begränsad användning av utvärderingar samt överflödiga administrativa och juridiska konstruktioner, såsom reglerna för offentliga investeringar (lag LXIX från 2023) eller systemet för investeringar av stor betydelse för den nationella ekonomin. Ungern har också möjlighet att säkerställa hållbarheten i viktiga offentliga politiska projekt som stöds av ESF+, bland annat genom att integrera dessa frågor i den övriga politiken. Samtidigt behöver Ungern påskynda genomförandet av Fonden för en rättvis omställning (FRO), eftersom medlen ska betalas ut före utgången av 2026. Det är avgörande att säkerställa att de nya investeringar som Ungern identifierade i sin halvtidsöversyn av de sammanhållningspolitiska fonderna, särskilt de som är kopplade till de fem prioriteringar som fastställs i förordningen om halvtidsöversynen ([18]), genomförs snabbt och effektivt.

(23) Ungerns östra gränsregioner står inför ytterligare hinder för sin ekonomiska och sociala utveckling, eftersom befintliga strukturella problem förvärras. Konsekvenserna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina ökar trycket på säkerheten, stör gränsöverskridande ekonomisk verksamhet och gör det mindre intressant att investera.

(24) Ungern står inför flera utmaningar när det gäller företagsklimatet, lagstiftningens kvalitet, offentlig upphandling, ramen för korruptionsbekämpning, tillgången till finansiering, innovation, beskattning, beroendet av ryska fossila bränslen, subventioner för fossila bränslen, balansering av elnätet, vattenförvaltning, cirkulär ekonomi, transporter, utbildning, kompetensnivåer och integrering av utsatta grupper på arbetsmarknaden, socialt bistånd, social dialog, hälso- och sjukvård samt bostäder.

(25) Det svaga företagsklimatet är ett stort hinder för produktivitetstillväxten. Enligt konkurrenskraftsindikatorerna var Ungern bland de sämsta aktörerna i EU 2025. Företagsdynamiken är låg eftersom stränga regleringar hämmar företagsetableringar. Den utbredda förekomsten av subventionssystem gör att mindre produktiva företag kan stanna kvar på marknaden. Produktmarknadsregleringen är en av de strängaste bland OECD-länderna i EU, särskilt när det gäller snedvridningar som orsakas av statlig inblandning. Bristen på likabehandling av företag begränsar konkurrensen. Marknadsstrukturen är koncentrerad och endast ett fåtal företag konkurrerar på specifika marknader. Flera tjänster anförtros åt statsägda eller privata företag som verkar utan konkurrens. I synnerhet detaljhandeln är verksam i ett instabilt företagsklimat. Återförsäljare påverkas också av administrativa ingripanden, såsom pristak i detaljistledet, begränsningar av försäljningsmarginaler, förbud mot försäljning av livsmedelsprodukter 48 timmar innan de löper ut och obligatorisk prisrapportering online. Politiska åtgärder och höga skatter minskar detaljhandlarnas konkurrenskraft. Staten är aktiv i affärstransaktioner och tränger ut privata aktörer genom att köpa eller underlätta inköp av flera stora företag. Olika statliga insatser har använts för att tvinga (oftast utländska) ägare att sälja sina företag, vilket underlättar uppkomsten av offentliga eller statliga marknadsledare på nationell nivå. Företagen tvingas bedriva sin verksamhet med förlust på grund av en extra gruvskatt, en koldioxidskatt, pris- och marginaltak inom detaljhandeln samt exportrestriktioner för byggmaterial. Dessa är inte förenliga med reglerna för den inre marknaden. Företagen drabbas allt oftare av problem med sena betalningar. Betalningsförseningarna mellan företag och inom den offentliga sektorn ökar och ligger över EU-genomsnittet. Den ökande förekomsten av private equity-fonder skapar nya utmaningar. Denna företagsstruktur används framför allt av personer med kopplingar till regeringen, eftersom den garanterar anonymitet. Private equity-fonderna har ökat avsevärt i antal och storlek under de senaste åren. Private equity-fonder investerar i allt större utsträckning i företag som vinner offentliga upphandlingar och säkrar koncessioner av högt värde och har en stark närvaro i affärstransaktioner med staten. Det svaga företagsklimatet bidrog till urholkningen av konkurrenskraften och hämmar investeringarna, vilket i slutändan leder till högre inflation och långsam ekonomisk återhämtning, vilket framgår av den fördjupade granskningen av Ungern inom ramen för förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

([18]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/1914 av den 18 september 2025 om ändring av förordningarna (EU) 2021/1058 och (EU) 2021/1056 vad gäller särskilda åtgärder för att hantera strategiska utmaningar i samband med halvtidsöversynen.

(26) Företagen står fortsatt inför ett mycket föränderligt och oförutsägbart regelverk, som kännetecknas av frekventa ändringar, omfattande användning av nödåtgärder och begränsad förberedelsetid inför ekonomiskt betydande ändringar av regelverket. Det fortsatta beroendet av dekretbaserad reglering inom ramen för nödsystemet begränsar den parlamentariska granskningen och bidrar till osäkerhet om efterlevnaden och ökade rättsliga risker för företag. De berörda parternas deltagande och tillämpningen av verktygen för bättre lagstiftning är i praktiken fortfarande begränsade. Berörda parters delaktighet i utarbetandet av primärlagstiftning mellan 2021 och 24 var bland de lägsta i EU. Samråd krävs inte i de tidiga faserna av beslutsfattandet, och även om efterhandsutvärderingar är ett lagstadgat krav genomförs de inte systematiskt. Viktiga lagförslag läggs fortsatt fram av enskilda parlamentsledamöter, vilket formellt innebär att de undantas från standardkraven på samråd och konsekvensbedömning. Det finns inget oberoende tillsynsorgan som ansvarar för att säkerställa kvaliteten på konsekvensanalyser av lagstiftning eller omfattningen av samråd med berörda parter. Även om samråd genomförs leder synpunkter från berörda parter inte nödvändigtvis till några väsentliga ändringar.

(27) Marknaden för offentlig upphandling är fortfarande utsatt för konkurrensbegränsande metoder och korruptionsrisker. Antalet granskningsbeslut när det gäller anbudsinfordran vid offentliga upphandlingar är bland de högsta i EU. Oberoendet hos skiljenämnden för offentlig upphandling upplevs fortfarande vara lågt av företagen. Strukturella faktorer hindrar fortsatt en effektiv konkurrens i upphandlingsförfaranden, särskilt inom sektorer som infrastruktur, försvar och centraliserad upphandling. Problemet med den höga marknadskoncentrationen kvarstår, även bland företag med samma ägarstruktur. Företag som är politiskt knutna till ekonomiska aktörer tilldelas väsentligt många fler offentliga upphandlingskontrakt, även i EU-finansierade anbudsförfaranden. Den omfattande användningen av ramavtal kan ytterligare begränsa konkurrensen genom att vissa företag ges förtur och marknadskoncentrationen därmed förstärks, samtidigt som insynen i avropsförfaranden i andra steget är begränsad. Även om insynen i systemet för offentlig upphandling i allmänhet är god finns fortsatt farhågor om bristen på insyn i viss data om offentlig upphandling och tillämpningen av reglerna om intressekonflikter.

(27) Korruptionen är fortfarande något som väcker stor oro, eftersom systembrister inom ramen för korruptionsbekämpningen kvarstår. Det finns fortfarande en stark känsla av att korruptionen är utbredd, och den fortsätter i allt högre grad att uppfattas som ett hinder för företag. Även om vissa åtgärder har vidtagits för att hantera korruptionen rent generellt, är korruption på hög nivå fortfarande ett problem och ramen för korruptionsbekämpningen behöver stärkas ytterligare. Systemet för redovisning av tillgångar fyller fortfarande inte sin funktion, reglerna om intressekonflikter är fortfarande fragmenterade och övervakningen av dem är ineffektiv. Även de begränsningar efter avslutad tjänstgöring som gäller för högt uppsatta regeringstjänstemän är otillräckliga och tillämpas inte på ett effektivt sätt. Spridningen av nya typer av strukturer för förvaltning av offentliga medel – särskilt stiftelser för kapitalförvaltning av allmänt intresse och private equity-fonder – saknar insyn och medför korruptionsrisker. Till detta kommer ökade begränsningar av tillgången till offentlig information och en försämrad mediefrihet, vilket också inskränker den oberoende offentliga tillsynen och kontrollen av regeringen och bidrar till att minska effektiviteten i hela ramen för korruptionsbekämpning.

(28) Kapitalmarknaderna som kanaler för att finansiera uppstartsföretag och mycket innovativa små och medelstora företag är underutvecklade i Ungern. Regeringens politik, främst i form av beskattning, styr sparandet mot statsobligationer och bostäder i stället för mot kapitalmarknader som skulle kunna finansiera produktiva investeringar. Den senaste tidens politiska åtgärder har ytterligare hindrat utvecklingen av kapitalmarknader, såsom skattefria långfristiga obligationer för icke-professionella investerare, skatt på finansiella transaktioner när det gäller värdepapper, ett stort antal subventionssystem för små och medelstora företag samt skatteincitament för bostadsinvesteringar.

(29) Offentliga FoU-utgifter, inklusive på universitet, är bland de lägsta i EU, vilket hindrar vetenskaplig spetskompetens. Den fortsatta omorganisationen av den offentliga forskningssektorn samt otydliga utvärderingsmekanismer för forskningsinstitut bidrar till osäkra arbetsvillkor för forskare. Kopplingarna mellan vetenskap och näringsliv är fortfarande underutnyttjade och innovationsverksamheten är fortsatt koncentrerad till en liten grupp utlandsägda företag, vilket begränsar utvecklingen av en bredare inhemsk innovationsbas, särskilt för små och medelstora företag. På grund av den stora administrativa bördan och inte alltid tydliga regler för stödberättigande när det gäller innovationsutgifter är det endast ett fåtal företag, främst stora, som drar nytta av de olika subventionerna. Regionerna har svårt att sätta upp strategiska ramar för forskning, utveckling och innovation som på ett effektivt sätt kan stärka den regionala konkurrenskraften med tanke på regionens specifika behov och konkurrensfördelar.

(30) Det stora antalet skattebefrielser, skatteincitament och sektorsspecifika skatter gör skattesystemet komplicerat. Den ökande användningen av sektorsspecifika skatter påverkar i oproportionerlig grad stora, ofta utlandsägda företag. Intäkterna från sektorsspecifika skatter står för mer än 2 % av BNP. De sektorer som påverkas mest är banksektorn, energisektorn, detaljhandeln, sektorn för byggmaterial, försäkringsbranschen och sektorn för telekommunikation. Ett stort antal små skatter medför höga efterlevnadskostnader, särskilt för mindre företag. Skattetrycket på arbete har minskat, men är fortfarande högt för låginkomsttagare. Ungern förlitar sig på konsumtionsskatter, vilka i sig lägger en större börda på låginkomsttagare.

(31) Ungern var fortfarande starkt beroende av ryska energikällor, och åtgärderna för att diversifiera energiförsörjningen gav endast marginella resultat. Importen från Ryssland ökade 2025 till mer än 90 % för olja, och när det gäller gas importerade Ungern rysk gas i volymer långt över det långfristiga avtalet på 4,5 miljarder kubikmeter. Trots de åtgärder som vidtagits för att diversifiera kärnbränsleförsörjningen i framtiden kommer Ungern att förbli beroende av ryskt kärnbränsle för sina befintliga reaktorer åtminstone fram till 2028. Det är också viktigt att Ungern utarbetar en övergripande nationell plan med tydliga tidsfrister och lagstiftningsåtgärder för att helt fasa ut sitt beroende av ryskt kärnbränsle. Energiimporten är fortsatt betydande, vilket gör den externa balansen sårbar för ökade energipriser, vilket är en utmaning som identifierats under förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

(32) Ungern redovisar betydande relevanta subventioner för fossila bränslen utan en planerad utfasning före 2030. I synnerhet kan subventioner för fossila bränslen som inte är inriktade på energifattigdom eller verkliga energitrygghetsproblem, som hindrar elektrifieringen och som inte är avgörande för industrins konkurrenskraft fasas ut i första hand. I Ungern är subventioner för fossila bränslen – såsom programmet för sänkta el- och värmekostnader, en reducerad mervärdesskatt på fjärrvärme baserad på naturgas och återbetalning av punktskatt för diesel inom jordbruket – ekonomiskt ineffektiva. De upprätthåller beroendet av fossila bränslen och ger inga incitament för elektrifiering. De mål som dessa subventioner för fossila bränslen syftar till kan uppnås genom alternativa former av stöd som inte medför skadliga externa effekter på miljön.

(33) Ungern har fortsatt höga pristoppar under timmar med hög efterfrågan på grund av begränsad flexibilitet för icke-fossila bränslen och är fortsatt beroende av fossila bränslen för marginell elproduktion. Därför är det viktigt att påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor, i synnerhet vindkraft. Elnätet är dock fortfarande hårt belastat och kräver betydande investeringar, samtidigt som köerna för anslutning bromsar utbyggnaden av förnybar energi. Ungern har ännu inte anslutit sig till PICASSO och MARI, vilket begränsar landets möjligheter att fullt ut integreras i den inre marknaden för el och dra nytta av gränsöverskridande balanseringsmekanismer. Efterfrågeflexibiliteten hämmas av hushållens begränsade tillgång till dynamisk prissättning, pristak på energi för hushåll, det långsamma införandet av smarta mätare och den marginella betydelse som aggregatorer och energigemenskaper har. På grund av den svaga konkurrensen mellan leverantörerna, de betungande reglerna och skatterna inom sektorn samt de höga nätavgifterna låg elpriserna för företag fortfarande långt över EU-genomsnittet, vilket hämmade konkurrenskraften.

(34) Ungern står inför betydande klimatrisker, vilket kräver åtgärder för att förbättra klimatresiliensen genom att uppdatera den relaterade anpassningsstrategin och handlingsplanen, inrätta ett system för övervakning och utvärdering samt säkerställa tillräcklig finansiering av anpassningsåtgärder, även med tanke på de regionala skillnaderna i klimatsårbarhet. Vattenbrist är en särskilt allvarlig klimatrisk, vilket framgår av den torka som drabbat landet under de senaste åren och som lett till stora förluster inom jordbrukssektorn. En otillräcklig grön infrastruktur undergräver Ungerns övergripande vattenresiliens, särskilt landets naturliga vattenhållningskapacitet. Dessutom hindras ett framgångsrikt genomförande av hållbara vattenförvaltningsmetoder av bristen på grön kompetens på politisk nivå och genomförandenivå. Vattenkvaliteten är ett stort problem på grund av föroreningar från jordbruk, industri och samhällen, vilket förvärras av otillräckliga investeringar i vattenförsörjningen.

(35) Ungerns övergång till en cirkulär ekonomi går inte framåt, och landets resursproduktivitet ligger långt under EU-genomsnittet. Eftersom återanvändning, reparation och återvinning inte prioriteras i tillräcklig utsträckning omfattade deponering 53 % av det kommunala avfallet år 2024, vilket är mer än dubbelt så mycket som EU-genomsnittet (22 % år 2023). Bristfällig resurstilldelning, svag konkurrens samt otillräcklig övervaknings- och behandlingskapacitet inom avfallshanteringssektorn har lett till relativt låga återvinningsgrader och ett alltför stort beroende av deponering.

(36) Utfasningen av fossila bränslen inom transportsektorn är fortfarande en huvuduppgift i Ungern, eftersom sektorn avsevärt bidrar till de höga utsläppsnivåerna och de fortsatta problemen med luftkvaliteten. Transportsektorn är den näst största förbrukaren av slutlig energi och står för 26 % av landets totala energiförbrukning. Ungern ligger efter när det gäller järnvägsnätets kvalitet, däribland klimatresiliensen, och andelen godstransporter inom landet som sker på järnväg har minskat snarare än ökat, vilket försvårar arbetet att gå över från vägtransporter till andra transportsätt. När det gäller vägtransporter släpar den lagstadgade laddningsinfrastrukturen efter målen för 2030 för bilar och för lastbilar saknas laddinfrastrukturen i stort sett helt. Otillräcklig finansiering och planering av en heltäckande infrastruktur för kollektivtrafiken hämmar utvecklingen av mindre utvecklade och perifera områden samt lika tillgång till kollektivtrafik av god kvalitet.

(37) Mot bakgrund av humankapitalets avgörande roll för att stärka unionens konkurrenskraft och strategiska oberoende rekommenderade rådet 2026 medlemsstaterna att vidta åtgärder för att skyndsamt ta itu med strukturella utmaningar kopplade till humankapital på områdena kompetens och utbildning som hämmar konkurrenskraften. De landsspecifika rekommendationerna för 2026 till Ungern kan bidra till genomförandet av rådets rekommendation om Europeiska unionens humankapital.

(38) De stora skillnaderna i utbildningsresultat hämmar Ungerns konkurrenskraft och innovationspotential. Socioekonomisk bakgrund är fortfarande en stark indikator på grundläggande färdigheter, andel unga med högst grundskoleutbildning och låg utbildningsnivå, och barn till lågutbildade föräldrar, romer samt personer med särskilda utbildningsbehov eller funktionsnedsättningar drabbas särskilt hårt. Utbildningssegregering förstärker dessa ojämlikheter genom tidig nivågruppering och ett flertal olika skoltyper, där romer utsätts för den mest omfattande segregeringen. De befintliga åtgärderna är otillräckliga för att se till att utsatta grupper deltar fullt ut i allmän utbildning av god kvalitet. I yrkesutbildningsprogrammen avsätts inte tillräckligt med tid för de grundläggande färdigheter som är nödvändiga för vidareutbildning och för att kunna anpassa sig till förändringar på arbetsmarknaden. Yrkesutbildningsvägarna är inte tillräckligt genomsläppliga och försvårar samtidigt möjligheterna till vidareutbildning. Den begränsade institutionella självständigheten inom skolan hämmar pedagogisk innovation och en effektiv resursanvändning, och läraryrkets attraktionskraft är fortfarande låg. Även om lärarlönerna nyligen har höjts påverkas lärarnas motivation att stanna kvar i yrket negativt av den tunga arbetsbördan och bristen på systemstöd för nyutexaminerade lärare. Trots att det finns en ekonomisk efterfrågan på arbetskraft med högre utbildning är stödsystemet för studenter ineffektivt när det gäller att förbättra unga människors tillgång till högre studier, särskilt bland dem som kommer från mindre gynnade miljöer. Antalet offentligt finansierade studieplatser har ökat på senare tid men ökningen motsvarar inte helt det ökande antalet ansökningar till högre utbildning. Antalet studenter inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik ligger fortfarande under EU-genomsnittet, vilket hämmar Ungerns innovationspotential inom viktiga strategiska sektorer.

(39) Sysselsättningsgraden är fortfarande hög, men tillgången till arbetstillfällen är ojämnt fördelad. Lågutbildade, romer, personer med funktionsnedsättning och ungdomar har svårt att hitta och behålla en stabil anställning, samtidigt som det finns betydande regionala skillnader i arbetsmarknadsresultat. Trots relativt låg arbetslöshet ökar långtidsarbetslösheten, och var tredje registrerad arbetslös förblir arbetslös i tolv månader eller mer. En fragmenterad institutionell ram hindrar en effektiv samordning av åtgärder för att ta itu med långtidsarbetslösheten, vilket begränsar det relevanta stödet till de mest behövande. Utsatta grupper saknar tillgång till ändamålsenliga möjligheter till fortbildning och omskolning, bland annat för grundläggande och digitala färdigheter, och omfattande riktat psykiskt, socialt och vårdrelaterat stöd samt stöd för att hitta jobb. Den offentliga arbetsförmedlingen saknar personal och kapacitet för att konsekvent kunna erbjuda arbetslösa utbildning och karriärrådgivning av hög kvalitet, och det saknas regelbunden uppföljning och utvärdering av tjänsterna. Hållbar nationell finansiering av den offentliga arbetsförmedlingen är avgörande, samtidigt som åtgärder som är inriktade på långsiktig anställbarhet prioriteras. Det finns ytterligare möjligheter för de offentliga arbetsförmedlingarna att samordna de olika organ som ansvarar för aktiva arbetsmarknadsåtgärder, kompetensprognoser och utbildningsutformning på nationell och regional nivå.

(40) Den sociala dialogens effektivitet och arbetsmarknadsparternas delaktighet i beslutsfattandet är fortfarande begränsad – särskilt inom den offentliga sektorn. Det finns en rättslig ram för det trepartsforum inom den privata sektorn som deltar i att fastställa minimilönen, och vissa arbetsgrupper har inrättats för att behandla viktiga frågor. Insynen i arbetsmetoder och resultat skulle dock kunna förbättras och bör användas för ett effektivt samarbete mellan regeringen, arbetsgivarna och fackföreningarna. Kollektivavtalstäckningen och andelen fackligt anslutna är bland de lägsta i EU. Kollektivförhandlingar är förbjudna inom hälso- och sjukvård och den offentliga förvaltningen och försvåras av den senaste tidens förändringar i villkoren för vissa arbetstagare inom den offentliga sektorn. Det finns utrymme för ytterligare stöd till kapacitetsuppbyggnad för arbetsmarknadens parter, liksom för en reform av arbetsrätten för att förbättra den sociala dialogens effektivitet, samt för åtgärder som främjar arbetstagarnas rättigheter inom den offentliga sektorn.

(41) Framstegen när det gäller att minska fattigdomen och den sociala utestängningen har varit varierande, samtidigt som ojämlikheten ökar i hela landet. Den allvarliga materiella och sociala fattigdomen har förbättrats, men är fortfarande en av de högsta i EU. Särskilt utsatta är barn, romer, personer med funktionsnedsättning och personer med låg utbildningsnivå. Över tre fjärdedelar av barnen med lågutbildade föräldrar löpte under 2025 risk att drabbas av fattigdom och social utestängning. Den ökande fattigdomsnivån har lett till att fler barn tas omhand av de statliga barnskyddstjänsterna, samtidigt som antalet fosterfamiljer är otillräckligt och minskar. De sociala transfereringarna och skatte- och bidragssystemet är inte verkningsfulla när det gäller att minska fattigdom och inkomstskillnader. Minimiinkomstförmånerna är bland de knappast tilltagna i EU, och justeras inte regelbundet. En indexering av minimilönen och de sociala förmånerna till levnadskostnaderna samt riktade stödåtgärder skulle kunna bidra till att hjälpa människor ur fattigdom. Tidsbegränsningen på tre månader för arbetslöshetsförmåner hindrar kompetensutveckling eller möjligheten att hitta en relevant och stabil anställning, vilket ökar risken för fattigdom bland de arbetssökande. Utsatta grupper har särskilt på landsbygden svårt att få tillgång till grundläggande och sociala tjänster, såsom barnomsorg, skolor, hälso- och sjukvård samt sociala tjänster och långvarig vård och omsorg, vilket åtminstone delvis beror på ekonomiska begränsningar och minskad skattemässig autonomi i kommunerna. Segregationen av romer inom bostads- och utbildningsområdet är fortfarande omfattande, och de senaste dekreten om ”lokalt identitetsskydd” riskerar att leda till ytterligare marginalisering. Det EU-finansierade programmet som riktar sig till de 300 mest utsatta kommunerna är ett positivt initiativ, men det krävs ytterligare insatser för att på ett hållbart sätt investera i grundläggande samhällstjänster (digitala tjänster, transport, vatten och energi) och sociala tjänster (hälso- och sjukvård, utbildning och omsorg), men också tjänster som riktar sig till barn.

(42) Den förväntade livslängden i Ungern är en av de lägsta i EU och dödligheten i fall som går att förebygga och behandla är bland de högsta. En konstant personalbrist, låga hälso- och sjukvårdsutgifter, ineffektiv resurstilldelning och regionala skillnader står i vägen för en jämlik tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster. Yrken inom hälso- och sjukvård, däribland läkare, sjuksköterskor och annan vårdpersonal, är inte särskilt attraktiva bland ungdomar. Att rekrytera och behålla personal, men också den geografiska fördelningen, är en utmaning. Den förebyggande vården och primärvården är inte tillräckligt utvecklade och får begränsat med offentlig finansiering, vilket påverkar befolkningens hälsa och produktivitet. Det blir allt svårare för äldre att leva ett hälsosamt och självständigt liv, särskilt på landsbygden, på grund av otillräckligt med vård i hemmet och samhällsbaserade tjänster. Höga egenavgifter begränsar tillgången för utsatta grupper, medan personalbrist innebär att omsorgsbördan läggs på hälso- och sjukvårdssystemen och familjerna, vilket minskar vårdkvaliteten och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden.

(43) De ungerska hushållen måste spara mer än 15 årsinkomster för att kunna köpa en lägenhet på 100 kvadratmeter, vilket är en av de högsta siffrorna i EU och nästan dubbelt så mycket som EU-genomsnittet. Bostadspriserna har stigit snabbare än i något annat EU-land, och även hyrorna har höjts kraftigt och ökat snabbare i förhållande till lönerna under det senaste decenniet. Stigande boendekostnader ökar trycket på hushållens inkomster, särskilt för dem som riskerar fattigdom eller social utestängning och för hyresgäster. Allt fler barn placeras i tillfälliga boenden på grund av familjernas ekonomiska svårigheter och hemlösheten har ökat. Samtidigt minskar kommunernas redan begränsade bestånd av subventionerade bostäder ytterligare, och det saknas riktade, behovsprövade stödåtgärder för bostäder, däribland hyresstöd, för låginkomsttagare. I brist på en effektiv politik för social sammanhållning i städer och på landsbygden är bostadssegregationen fortfarande ett problem. Generösa och oriktade bostadssubventioner och begränsat bostadsutbud bidrog till ökningen av bostadspriserna och minskade antalet bostäder till överkomlig kostnad, vilket är ett problem som identifierats under förfarandet för makroekonomiska obalanser.

(44) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och slutsatserna om förekomsten av obalanser återspeglas rekommendationerna enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 i rekommendationerna 1, 2, 3, 4 och 6. Den politik som avses i rekommendationerna 1, 2, 3 och 4 bidrar till att motverka sårbarheter kopplade till offentliga finanser. Den politik som avses i rekommendationerna 3 och 4 bidrar till att motverka sårbarheter kopplade till kostnadskonkurrenskraft. Den politik som avses i rekommendation 6 bidrar till att motverka sårbarheter kopplade till bostäder.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Ungern att 2026 och 2027 vidta följande åtgärder:

1. Vidta åtgärder för att kontrollera nettoutgifterna så att de överensstämmer med den korrigeringsbana som rådet rekommenderade den 18 februari 2025 mot bakgrund av den materiella avvikelse som kommissionen räknar med för 2026 i förhållande till det rekommenderade nettoutgiftstaket, samtidigt som man utnyttjar flexibiliteten i den nationella undantagsklausul som rådet aktiverat. Stärka de samlade utgifterna och beredskapen på försvars- och säkerhetsområdet och samtidigt säkerställa skuldhållbarhet och utgiftseffektivitet och gradvis anpassa budgeten för att klara strukturellt högre försvarsutgifter. Säkerställa att de åtgärder som vidtas för att mildra effekterna av de höjda energipriserna är tillfälliga och inriktade på att skydda utsatta hushåll eller tillgodose energiintensiva företags behov och bevarar incitamenten för energibesparingar och att deras finanspolitiska kostnader är förenliga med åtagandena enligt EU:s finanspolitiska ram. Fortsätta med effektiv samordning och klar avgränsning av den makroekonomiska politiken för att säkerställa finanspolitisk och extern hållbarhet. Fasa ut pris- och räntetak och motsvarande åtgärder för att minska snedvridande effekter och underlätta en smidig penningpolitisk överföring. Stärka den medelfristiga budgetramen. Förbättra pensionssystemets långsiktiga hållbarhet och samtidigt hålla pensionerna på tillräcklig nivå.

2. Säkerställa kontinuitet i de reformer och investeringar som genomförs inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Avsevärt påskynda insatserna för att genomföra sammanhållningspolitiska program, när så är lämpligt, på grundval av omfördelningen till strategiska prioriteringar och flexibilitet som överenskommits inom ramen för halvtidsöversynen av den sammanhållningspolitiska ramen. Ta itu med de unika utmaningarna avseende socioekonomi, säkerhet och civil beredskap som framför allt påverkar de regioner som ligger vid EU:s östra yttre gräns, inbegripet behovet av att investera i infrastruktur med dubbla användningsområden.

3. Förbättra regelverket och stärka konkurrensen på produkt- och tjänstemarknaderna, särskilt inom detaljhandeln, i linje med principerna för den inre marknaden och rättsstatsprincipen. Förbättra kvaliteten på och insynen i beslutsprocessen, bland annat genom ett effektivt samarbete med berörda parter och regelbundna konsekvensbedömningar. Stärka ramen för korruptionsbekämpning, bland annat genom att förbättra åklagarmyndigheternas insatser och tillgången till offentlig information. Undanröja metoder som begränsar konkurrensen vid offentlig upphandling. Stimulera utvecklingen av kapitalmarknaderna genom att öka skatte- och regleringsincitamenten. Stärka innovationsramen för den offentliga sektorn och företagen genom att förbättra förutsägbarheten i de offentliga utgifterna för forskning och utveckling och bättre rikta befintliga åtgärder mot små och medelstora företag, även med beaktande av regionala konkurrensfördelar och behov. Förenkla skattesystemet, bland annat genom att successivt avskaffa snedvridande skatter som belastar vissa sektorer och öka rättvisan i systemet.

4. Påskynda diversifieringen av energiförsörjningen för att fasa ut beroendet av ryska källor och vidta konkreta åtgärder för att fasa ut subventionerna till fossila bränslen, särskilt de som rör punktskatter på diesel och de som hindrar elektrifiering inom bostadssektorn. Förbättra flexibiliteten och konkurrensen inom elsektorn genom att stärka balansmarknaden, efterfrågeflexibiliteten och nätinfrastrukturen samt öka utbyggnaden av förnybar energi. Förbättra klimat- och vattenresiliensen, bland annat genom naturlig vattenhållning och genom att ta itu med brister i grön kompetens, och förbättra cirkulariteten, särskilt genom att stärka kapaciteten för avfallshantering. Främja rena transporter, bland annat genom att påskynda investeringarna i elektrifiering och kollektivtrafik till överkomliga priser.

5. Förbättra utbildningsresultaten och andelen personer med högre utbildning samt öka utsatta gruppers deltagande i allmän utbildning av god kvalitet genom att ytterligare öka läraryrkets attraktionskraft.

6. Öka tillgången till effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder, särskilt genom att ge utsatta grupper möjligheter till kompetensutveckling och omskolning, och säkerställa en effektiv social dialog. Förbättra det sociala biståndets och arbetslöshetsförmånernas tillräcklighet och se till att alla har tillgång till grundläggande samhällstjänster av hög kvalitet, särskilt i utsatta kommuner. Förbättra tillgången till hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg av god kvalitet, i synnerhet förebyggande vård och primärvård. Rikta stödåtgärder inom bostadssektorn till låginkomsthushåll och öka tillgången till bostäder, även bostäder till överkomlig kostnad och subventionerade bostäder.

Utfärdat i Bryssel den 10 juli 2026.

På rådets vägnar

S. HARRIS

Ordförande